

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer! ראייה-proof ■
מקרא-key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בתולה נשאת ליום הרביעי, ואלמנה - ליום החמישי שפעמים בשבת בתי דינין יושבין בעיירות, ביום השני וביום החמישי, שאם היה לו טענת בתולים היה משכים לבית דין.											■
מפני מה אמרו בתולה נשאת ליום הרביעי? לפי ששנינו: הגיע זמן ולא נישאו - אוכלות משלו ואוכלות בתרומה. יכול הגיע זמן באחד בשבת יהא מעלה לה מזונות? לכך שנינו: בתולה נשאת ליום הרביעי.	רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל:										◇
מריה דאברהם תלי תניא בדלא תניא?	רב יוסף:										◇
הי תניא והי לא תניא? הא תניא והא תניא											?
אלא, תלי תניא דמפרש טעמא דתניא דלא מפרש טעמא?											◇
אלא אי איתמר הכי איתמר											!
מפני מה אמרו בתולה נשאת ליום הרביעי? שאם היה לו טענת בתולים היה משכים לב"ד	רב יהודה אמר שמואל:										◇
ותינשא באחד בשבת, שאם היה לו טענת בתולים היה משכים לבית דין											!
שקדו חכמים על תקנת בנות ישראל שיהא טורח בסעודה שלשה ימים, אחד בשבת ושני בשבת ושלישי בשבת, וברביעי כונסה.											!
ועכשיו ששנינו שקדו, אותה ששנינו הגיע זמן ולא נישאו - אוכלות משלו ואוכלות בתרומה הגיע זמן באחד בשבת, מתוך שאינו יכול לכנוס - אינו מעלה לה מזונות. לפיכך, חלה הוא, או שחלתה היא, או שפירסה נדה - אינו מעלה לה מזונות.											!
חלה הוא, מהו? התם טעמא מאי? משום דאניס, והכא נמי הא אניס, או דלמא התם אניס בתקנתא דתקיננו ליה רבנן, הכא לא?	ואיכא דבעי לה מיבעיא:										◇
ואם תמצי לומר: חלה הוא מעלה לה מזונות,											!
חלתה היא, מהו? מצי אמר לה אנא הא קאימנא, או דלמא מציא אמרה ליה נסתחפה שדהו?											◇
ואם תמצי לומר: אמרה ליה נסתחפה שדהו,											!
פירסה נדה, מהו? בשעת ווסתה לא תיבעי לך - דלא מציא אמרה ליה נסתחפה שדהו, כי תיבעי לך - שלא בשעת ווסתה מאי? כיון דלא בשעת ווסתה היא, מציא אמרה ליה נסתחפה שדהו, או דלמא כיון דאיכא נשי דקא משנייא ווסתייהו, כשעת ווסתה דמי?											◇
הגיע זמן ולא נישאו - אוכלות משלו ואוכלות בתרומה	פשיט רב אחאי:										!
לא נשאו לא קתני אלא לא נישאו											!
היכי דמי?											!
אי דקא מעכבן אינהו											!
אמאי אוכלות משלו ואוכלות בתרומה?											?
אלא לאו דאיתניס כי האי גוונא, וקתני: אוכלות משלו ואוכלות בתרומה.											!
לעולם אימא לך: כל אונסא לא אכלה, ודקא מעכבי אינהו, ובדין הוא דאיבעי ליה למיתני לא נשאו, ואידי דתנא רישא בדידהו, תנא נמי סיפא בדידהו.	רב אשי:										?
ולענין גיטין אינו כן.	רבא:										■
אין אונס בגיטין.	אלמא קסבר רבא:										■
מנא ליה לרבא הא?											^
הרי זה גיטין אם לא באתי מכאן ועד שנים עשר חדש, ומת בתוך שנים עשר חדש - אינו גט	אילמא מהא דתנן:										!
מת - הוא דאינו גט, הא חלה - הרי זה גט											!
ודלמא לעולם אימא לך: חלה נמי אינו גט, והיא גופא קמ"ל, דאין גט לאחר מיתה.											?
אין גט לאחר מיתה											!

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הרי זה גיטיך אם מתי, הרי זה גיטיך מחולי זה, הרי זה גיטיך לאחר מיתה - לא אמר כלום	הא תנא ליה רישא:	⚡	!										ב:
דלמא לאפוקי מדרבתינו			⚡										ב:
ורבותינו התירוה להנשא	דתניא:		⚡										ב:
מאן רבותינו?	ואמרינן:		⚡										ב:
בי דינא דשרו משחא, סברי לה כרבי יוסי	רב יהודה אמר שמואל:		⚡										ב:
זמנו של שטר מוכיח עליו.	דאמר: [רבי יוסי]		⚡										ב:
מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש, ומת בתוך שנים עשר חדש - הרי זה גט מת	ואלא מסיפא:		⚡										ב:
והוא הדין לחלה.			!										ב:
דלמא מת דוקא, דלא ניחא ליה דתפול קמי יבם.			⚡										ב:
דההוא דאמר להו אי לא אתינא מיכן ועד תלתין יומין ליהוי גיטא, אתא בסוף תלתין יומין ופסקיה מברא, אמר להו חזו דאתאי חזו דאתאי, אמר שמואל: לאו שמייה מתיא.	אלא מהא: [שמואל]		!										ב:
ודלמא אונסא דשכיח שאני, דכיון דאיבעי ליה לאתנויי ולא אתני, איהו דאפסיד אנפשיה.			⚡										ב:
משום צנועות ומשום פרוצות משום צנועות, דאי אמרת לא להוי גט, זימנין דלא אניס וסברה דאניס, ומיעגנא ויתבה ומשום פרוצות, דאי אמרת לא ליהוי גיטא, זימנין דאניס ואמרה לא אניס, ואולא ומינסבא, ונמצא גט בטל ובניה ממזרים.	אלא רבא סברא דנפשיה קאמר:		!										ב: